

L'humor surrealista i macabre de Joan Cornellà

La recent celebració d'esdeveniments com el Grafi i el Gutter Festival posen en relleu la vitalitat d'una escena del còmic independent formada per petits segells i autors que s'autoediten les pròpies obres. L'efervescència d'aquest panorama permet seguir la pista a autors emergents que fa una dècada s'haurien mogut exclusivament dins l'àmbit dels fanzines. Joan Cornellà (Blanes, 1981) n'és un bon exemple. Foguejat en la revista *Amaníaco*, Cornellà va guanyar el 2009 el premi Josep Coll amb *Abulio* (Glenat, 2010) i ha col·laborat regularment a *El Jueves*. Si a l'autoeditat *Fracasa mejor* reunia les seves historietes en blanc i negre, un material altament corrosiu molt influenciat per l'*underground* ianqui dels 90

(Burns, Clowes, Bagge), a *MoxNox* recopila treballs publicats els últims mesos a internet –i força d'indèdits– en què fa un gir radical al seu estil fent acudits d'una sola pàgina amb un dibuix pictòric i retro, en retícula de sis vinyetes, en color i sense diàlegs. La depuració formal s'ha traduït en gags d'un humor extrem i macabre –i amb més *punchs* per pàgina del que sembla possible– en què la mort i l'escatologia són tractades amb una gràfica lluminosa i asèptica. L'univers malaltís i surrealista de Cornellà és una de les grans notícies del còmic d'humor actual. ♦♦

MAXNOX

JOAN CORNELLÀ

BANG EDICIONES

56 PÀG./15,00 €